

Zaslechnuto v baru U Zrzavé Mary (Ostrava)

- Zdar Jozef.
- Vitej.
- Jaka?
- De to.
- Jak to že nejsi v robotě?
- Mam nemocensku.
- Hej neviděl si ten nový film, Sluneční stat?
- Jasne, včera sem na tem byl s robu.
- A co na to říkaš?
- Mi se to libilo, aj stare. Konečně ňaky film o Ostravakach ne? Furt *Pražska pětka*, *Nuda v Brně* a z Ostravy nic. Naposledy tu myslim něco natačal ten jaxemenuje, Vorel, v devadesatem prvnim ne?
- Hm, to jo. Ale nezda se ti že nam ju trochu pohanili?
- Co myslíš, Ostravu? Proč jako? Podle mě ju ukazali přesně taku jaka je. To je jasne tyvole že bys mohl nafilmovat enem ty nejkrasnější baraky a tak. Ale to by zas nebylo take pravdive ne? Dyt' Ostrava neni plna barev jak propaguju ti z teho festivala, ale černa jak plíce horniku, co si budem povídat.
- Mi sa enem zdalo, že furt ukazovali pece kominy a ty naše fabriky.
- To máš recht. Ale na druhu stranu to je přesně to, co tě tu na prvni pohled zaujme. Ostrava je hnusna a špinava, ale ma take osobite kuzlo o podle mě se temu filmu celkem dobře podařilo ho vystihnout.
- Genius loci.
- Čeho?
- Pravim genius loci, to znamena něco jako „duch mista“.
- Jo, tak přesně to tam bylo. Prostě taka sverazna atmosfera keru dobře znamo a keru mame radi.
- K temu přispivaju aj lidi co tu žiju.
- To je fakt. A aj to ten Šulikov film ukazoval realisticky. Dyt' Ostravak si nepotрпи na ňake dluhe řeči, co na srdci to na jazyku a pro ranu nikdy nemusí chodit kamsi daleko. Aj se mi zda, že tu častěji než jinde zažiješ take ruzne groteskni situace, no prostě přesně jak v tem filmu.
- Hm, viš co je na tem zajimave?
- Ne.
- Že scenář napsali dva Slovaci, jeden z Bratislavy druhý ze Žiliny a vypada to jako by to tu znali jak svoje boty.
- Hm. Ale s napadem aby se to odehravalo v Ostravě pry přišel Kopecky z televize. Sem četl že se mu zdalo že pry tu ten příběh tak ňak dobře zapadne.
- Tak to tu zna buď on anebo si najali ňake mistni poradce. Každopadně si vybrali dobře. Dyt' zavirani tovaru je tu na denim pořadku a nezaměstnanych dělniku aj Slovaku tež vic než dost. Dyby v tem filmu měli aj jednoho Polaka a tři Cigany bylo by to eště vystižnější.
- Ze začatku ale pusobilo trochu srandovně jak napodobovali naš dialekt. Bylo vidět že jim kratke zobaky nenarostly a že to enem hraju. Časem se to ale vyspravilo nebo sem si na to zvykl.
- Aji ja.
- Enem mam dojem, že si teď všeci budu myslet že tu sme jeden vedle druhého chudi jak kostelni myši.
- To je fakt, my sme na tom asi lepe než ti v tem filmu. Ale na druhu stranu když sem byl bez prace tak to se mnu tež nevypadalo nijak ružově.

- Viš co se mi ale na tem Slunečnim statu libilo nejvic?
- Ne.
- Že i když po pravdě ukazoval všecku tu mizeriju života...
- Jako problémy s děckama, ženskyma, penězma a tak?
- Přesně. A že když se chceš postavit na vlastní nohy tak se dycky najde ňaka sviňa co enem čeka až tě bude moct okrast...
- Hm...
- ...tak přes to všecko byl ten film taky pozitivni.
- Jak jako?
- Protože nabadal k take solidaritě. Viš? Jako že kamaradi by měli držet při sobě i dyby čert na koze rajtoval. Že si musí helfnut dyž jim teče do bot, i když su na sebe třeba nasrani. Navic to nepusobilo nijak jaxetomunadava, pateticky, viš? Ale tak jako opravdově, jak to ma byt.
- Hm.
- A krom toho ten film říkal, že i když ti život može připadat bidny a ubohy, každý den přinaši okamžiky, kere stoji za to zažit. Jako že štěstí nemusí znamenat že maš furt plny břuch a peněženku, ale že možeš byt šťastny aj z malych radosti. A že všechno zle co život čas od času přinese se lepe snaši když se lidi maju radi a dokažu brat věci s humorem.
- To je fakt. Takych filmu neni nikdy malo.
- Přesně tak.
- Taxe měj, ja už musím na šichtu.
- Viš jaky je nejkratši vtip?
- „Panna z Ostravy?“
- Ty to znaš?
- Jo. Říkals mi to minule.
- Aha. Tak čus.
- Čus.

Jiří Hel

Pozn.:

V e-mailu s úkoly do konce semestru, který jste nám posílal, bylo uvedeno, že rozsah této recenze má být jako do Filmu a doby, tedy 3-5 normostran, ale původní zadání (na posledním semináři) znělo „jako do týdeníku (2-3 normostr.)“. Tuto recenzi jsem bohužel napsal před tím, než mě zastihl Váš dopis a proto se omlouvám za to, že svým rozsahem odpovídá tomu původnímu zadání. Líbila se mi tak jak je a umělé natahování by jí podle mě spíš uškodilo. Děkuji.